

[Udenrigsministeren]

en Galilei måtte afsværge sin viden for ikke at lide Giordano Brunos skæbne – en situation, som man finder i andre samfundssystemer i dag som beskrevet i bl.a. Vaclav Havels skuespil, som jeg ved hr. Pelle Voigt kender. Jeg er overbevist om, at det ikke er det system, hr. Pelle Voigt ønsker.

Jeg opfordrer hr. Pelle Voigt til at betænke rækkevidden af de synspunkter, han fører frem, når han prøver at skabe mystik om noget, som ikke er mystisk.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Hr. Hans Hækkerup skulle forklare paradokset for mig, og jeg fik så at vide, at hr. Hans Hækkerup i sit indlæg her siger noget, som jeg er 100 pct. enig i og kunne skrive under på hvert ord af, og derefter kommer til en konklusion, som er det stik modsatte, nemlig at Folketinget først senere engang vil tage stilling til dette problem. Jamen hr. Hans Hækkerup sagde i sit indlæg, at Socialdemokratiet i hvert fald havde taget stilling. Kan det, at man siger, Folketinget senere skal tage stilling, betyde, at Socialdemokratiet måske vil ændre sin holdning; at det kan lykkes udenrigsministeren at overtale Socialdemokratiet til at ændre holdning? Jamen, hvorfor skal vi så igennem denne komedie?

Det er jo det, der er problemet. Man søger at skabe enighed med regeringen. Det er det her med midtbanen osv. Enighed om hvad? Om en halv modernisering eller sådan noget? Det er så et andet paradoks.

Socialdemokratiets formand sagde for nogen tid siden, jeg tror, det var i Politiken, at når Socialdemokratiet var uden for indflydelse, så måtte man satse på en aktiv offentlig debat. Jeg er helt sikker på, at Socialdemokratiet vil bidrage mere til en aktiv offentlig debat i denne sag, som kan presse regeringen og få regeringen til at erkende, at Danmark skal gå klart imod den såkaldte modernisering, ved at stemme for SF's dagsorden, som faktisk er den logiske konklusion af, hvad hr. Hans Hækkerup sagde i sit indlæg, i stedet for nogle forsøg på påvirkninger af regeringen, som kun kan skabe yderligere forvirring i den offentlige debat og gøre det vanskeligt at trække standpunkter klart op, således at standpunkter til sidst kan blive præciseret.

Dertil kommer jo i øvrigt, at hele Europa og USA diskuterer denne her sag, og man spørger: Hvad er Danmarks standpunkt? Men det skal altså først fastlægges på et senere tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg synes godt, man kunne få det indtryk efter at have hørt udenrigsministerens udlægning af begivenheder i middelalderens Italien, at han aldrig nogen sinde har set en rekommandation fra High Level Group. Så vil jeg da gerne fortælle udenrigsministeren, hvordan sådan en ser ud. Den vil typisk være opbygget på den måde, at den fremsætter en række anbefalinger for at fortsætte fremskridtene, der er sket i denne sag med hensyn til modernisering. Den vil opfordre landene og ministrene til at foretage en række yderligere skridt, i denne forbindelse til at iværksætte yderligere skridt i retning af modernisering osv. Den vil bekræfte tidligere beslutninger om det her. Den vil hilse SHAPE's forslag velkommen osv. Vi kender strukturen i disse ting.

Ministeren prøver nu at foregøgle os, at højtstående danske embedsmænd, som på den danske regerings vegne sidder og udarbejder disse anbefalinger, er sådan en slags uafhængige eksperter, som man ikke kan give mundkurv på, og at de på ingen måde i disse anbefalinger tegner Danmark. Undskyld, jeg siger det: Det er jo det glade, formørkede vanvid.

Disse mennesker er ansat til at repræsentere Danmark. Det er det, de får deres løn for. De løfter Danmarks stemme i denne gruppe. De giver Danmarks holdning i disse rekommandationer. De opfordrer deres minister til at gøre det ene og det andet. Og hvad gør de det på baggrund af? Ikke på baggrund af, hvilke fikse ideer der på det pågældende tidspunkt måtte cirkulere i deres hoveder, men naturligvis på baggrund af, hvad deres regering har bedt dem om at anbefale, og hvad deres regering har sagt til dem er klogt. Ellers står verden da ikke længere!

Udenrigsministeren prøver øjensynlig med sine henvisninger til Machiavellis Italien at skabe fuldstændig forvirring. Jeg synes ikke, det er særlig vellykket. Machiavelli var langt bedre til den slags.